

عنوان مقاله:

برنامه ریزی راهبردی، ضرورت ها و موانع اجرای آن در ایران

محل انتشار:

دومین کنفرانس مدیریت شهری، و شهرسازی و معماری با رویکرد اقتصاد و عمران شهری (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

کیانا اعتمادی - دانش آموخته ی کارشناسی ارشد برنامه ریزی منطقه ای، دانشگاه شهید بهشتی

خلاصه مقاله:

دیگر نمی توان همانند گذشته با اتکا به روش های سنتی، طرح های دستوری و تجویزی به برنامه ریزی پرداخت. از دهه ی 70 قرن بیستم، گرایش به سمت برنامه ریزی راهبردی در دستور کار برنامه ریزی و مدیریت شهری در کشورهای غربی قرار گرفت. در ایران نیز بیش از 20 سال است که برنامه ریزی وارد حیطه ی برنامه ریزی شهری و منطقه ای شده است و به دلیل تحقق ناپذیری برنامه های تهیه شده با رویکرد جامع و موفقیت اندک این نوع برنامه ها در دستیابی به اهداف و چشم اندازها، تغییر رویکردهای تهیه ی برنامه های توسعه از نظر برنامه ریزان الزامی است. برنامه ریزی راهبردی گزینه ی مناسبی جهت جایگزینی طرح های جامع است. هدف اصلی این مقاله مشخص کردن ضرورت های به کارگیری برنامه ریزی راهبردی در نظام برنامه ریزی ایران است. نتایج حاصل از این پژوهش نشان می دهد که جهت تغییر رویکرد برنامه ریزی سنتی به برنامه ریزی استراتژیک در کشور ما، موانعی وجود دارد. نارسایی زیرساخت های اقتصادی و اجتماعی برنامه ریزی، ناهماهنگی در بخش های نظام مدیریتی کشور، ضعف بنیادهای مربوط به حکومت محلی و عرصه های مشارکتی و ضعف در دانش از جمله مواردی هستند که سبب عدم پذیرش رویکرد راهبردی در برنامه ریزی در سطوح مختلف شده اند.

کلمات کلیدی:

برنامه ریزی راهبردی، موانع برنامه ریزی، برنامه ریزی منطقه ای، نظام برنامه ریزی در ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1114888>

